

KIM MANRESA

Escoles d'altres mons

**MUSEU DE LA
PELL D'IGUALADA
I COMARCAL
DE L'ANOIA**

MUSEU DE LA CIÈNCIA
I DE LA TÈCNICA DE CATALUNYA

projecte educatiu de ciutat.igualada

pec

Del 19 de gener fins al 28 de febrer de 2010
**Museu de la Pell d'Igualada i
Comarcal de l'Anoia**

INTRODUCCIÓ

Escoles d'altres mons, no és només una excel·lent exposició de fotografia, és un projecte educatiu que, des de 2006, compta amb el suport de l'Àrea d'Educació de la Diputació de Barcelona.

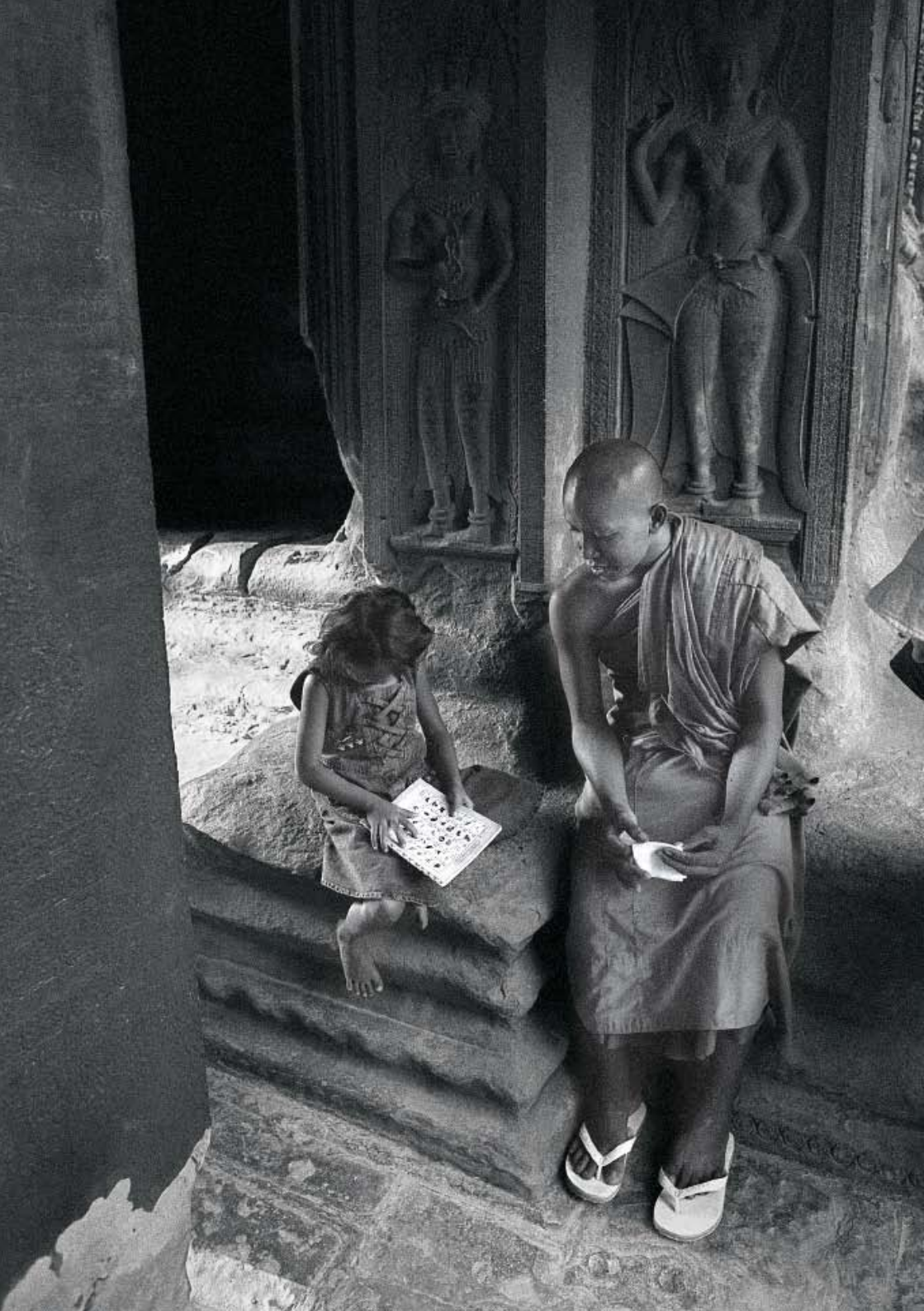
Un projecte educatiu de **sensibilització vers el dret a l'educació i les desigualtats socials**, a partir de 50 fotografies de **Kim Manresa**.

El treball de **Kim Manresa** –un del noms més importants del fotoperiodisme, a nivell internacional- és el resultat de molts anys de viatges que, tot mostrant-nos escoles, mestres i alumnes de més de 30 països, ens provoca emocions i reflexions.

Unes emocions que ens demanen solidaritat i reconeixement a l'esforç de mestres i alumnes per fer realitat, cada dia, malgrat les dificultats, el dret a l'educació.

Unes reflexions que ens porten a valorar, d'una banda, les possibilitats socials i educatives de les que gaudim en el primer món, però, d'una altra banda, la necessitat que l'educació sigui una prioritat de les administracions públiques i dels organismes internacionals, per tal que totes les persones –infants, joves i persones adultes- puguin gaudir del dret a l'educació, al llarg i ample de la vida, i que aquesta educació pugui desenvolupar tot el seu potencial de transformació, perquè puguem viure en un món més just i solidari.

Carme García Suárez
Presidenta delegada
Àrea d'Educació de la Diputació de Barcelona

KIM MANRESA

Realitza les seves primeres fotografies als 13 anys. Als 15, el periodista Josep Maria Huetas Claveria li publica les seves primeres imatges i una televisió sueca li compra fotografies de la transició als barris de Barcelona. Als 16, entra a treballar al diari TeleXpress i a l'estudi de Colita, començant així a viatjar per tot el món. Als 24, entra al diari La Vanguardia, on continua treballant en l'actualitat. Col·labora amb l'agència VU de París.

La seva obra ha estat acollida per la Seu de Nacions Unides, Nova York; pel *George Pompidou*, París; *Cercle de Belles Arts*, Madrid; *Museu d'Art Nacional de Catalunya*, Barcelona; *Museu d'Antioquia*, Medellín; *Museu de la Palabra y la Imagen*, San Salvador; *Museu de la Palabra*, Cali; *Festival Internacional de Fotoperiodisme Visa pour l'Image*, a Perpinyà; *Universitat d'Irlanda*, Belfast; *Fira Internacional*, Tòquio; *Centre Cultural Francès*, Dakar; *Museu Olímpic de Lausanne*, etc. Sumant ha exposat a més de mil sales.

Una de les seves exposicions és la que la productora cultural C&Duke, amb seu a Barcelona, ha realitzat a l'Amèrica Central sota el nom de "*La vuelta al mundo en la mirada de Kim Manresa*". També cal parlar de l'exposició itinerant *Escoles d'altres mons*, que desde gener del 2006 ha estat a més de 25 sales de tot Catalunya. La mostra s'ha vist també a Astúries.

Ha rebut nombrosos premis, entre els quals destaquen el *Fotopres* en set ocasions, *l'Agustí Centelles*, el *Godó de Fotoperiodisme*, ha estat finalista de *l'Ortega Gasset*, *Visa d'Or del Festival de Fotoperiodisme de Perpinyà*, *Premi Internacional Derechos Humanos y Fotoperiodismo Ciudad de Gijón*. Juntament amb el periodista David Dusster ha rebut el *Premi Internacional UNICEF* de periodisme per "*La infancia en el siglo XXI*" i el premi periodístic *Ajuntament de Barcelona – Benestar social*.

Ha estat Medalla de plata de la *Society of Newspaper Design de Photojournalism* (Estats Units), així com el primer premi al millor llibre documental concedit per la revista *Foto a Barcelona nit* (Madrid) i finalista al millor llibre documental en llengua anglesa per la seva obra *The day Kadi lost part of her life*, Ministeri de Cultura d'Austràlia. Ha publicat més de 30 llibres.

La revista francesa *Photo* l'ha escollit com un dels grans fotògrafs europeus. L'agència *Associated Press* ha seleccionat el seu reportatge sobre l'ablació com un dels cent millors del segle XX.

Djene (Mali)

Podem apreciar que en molts llocs la voluntat i el desig d'estudiar estan per sobre de la manca de les condicions adequades per a impartir les classes. En aquest cas la dificultat està relacionada amb les adversitats climatològiques, ja que en els dies de pluja o d'excés de calor aquests alumnes veuran frustrades les seves ganes d'aprendre.

Swayambhu (Nepal)

Està escrit en la tradició oriental, penjar al vent els pensaments que altres poden fer seus. La cultura com a bé comú.

Ouagadougou (Burkina Faso)

L'Àfrica és sens dubte el continent més colpejat per les guerres, la fam i les malalties. També s'hi concentra el major nombre d'analfabets del món. Un món que, com mostra la fotografia, desitgen abastar entre tots.

Aquesta és la biblioteca. Únic recolzament amb què compten els estudiants de l'escola per a completar la seva formació.

Atitlán (Guatemala)

Mitrovica (Sèrbia)

Fills de pares enfrontats en la guerra, ens recorden la importància de l'amistat per sobre de les diferències de tipus cultural o religiós.

Porto Alegre (Brasil)

La fraternitat és un valor inestimable en el procés d'aprenentatge.

Copán (Hondures)

Darrere d'aquesta mirada s'amaguen la desnutrició i la desesperació, dos elements que limiten la capacitat de concentració i, per tant, d'aprenentatge. Això, demostra que no és suficient l'assistència a un centre escolar si no va acompanyada d'una mínima garantia de les condicions de vida.

Morua (Camerun)

La manca de llibres fa que la majoria d'aquests nens hagin d'imaginar-se un.

Els desastres de la guerra. La fotografia ens mostra una escola devastada, on en lloc de la taula del professor i els pupitres dels alumnes, reposa l'esquelet d'un tanc. Una realitat que fa que acceptin les màquines de la mort com una part indescribable de l'escenari de la seva vida.

Ramallah (Palestina)

Com molts d'altres, aquest nen recorre cada dia un total de 10 quilòmetres per assistir a l'escola. Com si es tractés d'un tresor (potser l'únic), ell abraça el llibre.

Maputo (Moçambic)

Sovint, a les escoles d'aquests països, els estudiants reben part de la seva base nutritiva a través de programes de solidaritat. Aquesta fotografia constata que l'assistència a l'escola de molts alumnes és motivada per aquest fet. Probablement, aquesta és la seva única font d'alimentació.

Ahuachapán (El Salvador)

Res no fa pensar que darrere d'aquest somriure s'amaga la dura realitat: l'escola està ubicada dins del femer més gran del món; això converteix l'espai en un lloc totalment insalubre i per tant, en un focus de propagació de malalties.

Manila (Filipines)

Lalibela (Etiòpia)

En aquesta imatge se'ns mostra l'únic alumne que ha estat seleccionat per la comunitat, el qual es convertirà en el dipositari i futur transmissor del coneixement acadèmic.

Rio Viejo (Colòmbia)

Sobre la taula hi ha l'aliment bàsic d'aquests alumnes de la ribera del riu Magdalena. És una clara mostra dels nivells d'infranutrició que pateix una àmplia regió d'aquest país.

Esquipulas (Nicaragua)

La realitat de moltes famílies en les quals, d'una manera o d'altra, i gairebé de manera natural, és escollit el rol de qui podrà gaudir de l'educació escolar; els altres membres de la família hauran de vetllar pels més petits.

Badia d'Halong (Vietnam)

Aquest petit edifici és el prototipus d'emplaçament que, enmig de milers d'illes, es destina a l'escola. A causa de les dificultats de transport existeix una alta taxa d'analfabetisme.

Milions d'imatges componen l'univers que Kim Manresa ha anat construint al llarg de més de vint-i-cinc anys com a fotoperiodista.

Producte de molts anys de viatges pels cinc continents, *Escoles d'altres mons* és el darrer treball a través del qual Manresa ens apropa a realitats que vénen marcades pel segell de la deixadesa indolent en què es troben sumits la immensa majoria de pobles arreu del planeta. Però aquesta vegada ho fa utilitzant la mirada dels nens que en molts casos, des dels seus malmesos pupitres i aules desproveïdes del material més bàsic per a l'ensenyament o des d'espais naturals convertits en improvisades escoles, aboquen llum i esperança en mig de tot el desordre polític, econòmic i social que els ha estat imposat.

Des de molt jove, l'objectiu de la seva càmera ha sabut captar d'una manera gens complaent ni preciosista els aspectes quotidians de distintes comunitats sotmeses als capricis d'un món que, ple de mesquines contradiccions, avança cap a un futur incert.

La seva fotografia es situa i pren carta d'identitat aquí, en aquest petit punt, des d'on es pot combatre la indiferència.

El rigor professional amb que tracta cadascun dels temes que aborda, sumat a la qualitat tècnica del revelat, l'han convertit en un dels més prestigiosos fotògrafs socials: urebent pel seu treball nombrosos guardons.

Però l'esperit inquiet de Manresa no es limita a fotografiar l'objecte poètic que veu, sinó que busca explicar-nos petites històries que tots, a través de la seva fotografia, ens podem apropiari i arribar-les a sentir properes.

La mirada del Kim té molt a veure amb l'acompanyament i per tant amb la solidaritat. D'aquí la universalitat del seu missatge.

Si us fixeu bé en el que aquella mirada vol dir, en el que aquelles mans sobre els quaderns desitgen transmetre, haureu descobert que el món és una espècie de calidoscopi al qual caldrà donar-hi petites voltes per trobar formes noves, belles i sobre totes les coses, humanes.

Carlos Ernesto García
Escriptor i periodista salvadorenc
Comissari de l'exposició

KIM MANRESA

Escoles d'altres mons

Del 19 de gener fins al 28 de febrer de 2010.

Museu de la Pell d'Igualada i Comarcal de l'Anoia
Dr. Joan Mercader, s/n
Igualada

Organitza:

Col·labora:

TELEVISIÓ DE CATALUNYA

COMRàdio
Xarxa Local

Amb el suport de:

Produeix:

C&Duke